

N:o 128.

Af herr **F. G. Janson** i Carlshed: *Om ändringar i och tillägg till §§ 9, 19, 26 och 43 riksdagsordningen.*

Då man i allmänhet genom våra grundlagar sökt att åt så väl regering som riksdag häfda en sjelfständig och i förhållande till hvarandra fullt oberoende ställning, förefaller det mig såsom en ganska betänkelig oegentlighet, att en person, hvilken i sin egenskap af konungens rådgifvare har ett betydligt inflytande på viktiga riksdagsärendens förberedande behandling, tillika såsom folkrepresentant utöfvar ett omedelbart och direkt inflytande på ärendenas afgörande inom riksdagen. Sådant kan, åtminstone under vissa förhållanden, leda till ganska stora orimligheter, och redan vid januaririksdagens tulldebatt tog jag mig friheten påpeka det efter mitt förmenande olämpliga deri, att ministèrens medlemmar i en fråga, på hvilken denna ministères vara eller icke vara sannolikt berodde, afgåfvo sina röster och sålunda på visst sätt röstade i egen sak. Senare erfarenheter saknas icke, hvilka berättiga till anmärkningar i samma rigtning. Rådsmedlemmarnes uppgift inom riksdagen borde därför enligt min uppfattning begränsas derhän, att de endast finge deltaga i debatten och endast genom de skäl och upplysningar, de kunna anföra, inverka på kammarens beslut.

Men då man icke rimligtvis kan antaga, att någon valkorporation vill låta sig vid riksdagen representeras af en person, hvilken väl eger deltaga i öfverläggningarne, men icke i besluten, synes mig saken icke på annat sätt kunna ordnas, än att statsråd förklaras icke vara till riksdagsman valbar och att riksdagsman, hvilken till statsråd utnämnes, förklaras skyldig att genast från riksdagsmannaskapet afgå.

Denna min uppfattning af regeringens förhållande till representationen är icke något för den utländska statsrätten främmande. Jag behöfver dervid blott erinra om den norska grundlagens stadgande i dess 62 och 74 §§, enligt hvilka statsrådets medlemmar icke kunna till stortingsmän utses, men väl äro berättigade att utan rösträtt deltaga i stortingets och dess begge afdelningars förhandlingar.

På grund af hvad sålunda blifvit i största korthet anfördt och med den förhoppning att konstitutionsutskottet, om det finner de åsyftade grundlagsförändringarne berättigade, sjelft måtte draga försorg om deras tillfredsställande formulering, får jag alltså hemställa,

det Riksdagen måtte antaga sådana förändringar och tillägg till §§ 9, 19, 26, 43 riksdagsordningen, att ledamot af statsrådet ej må kunna till riksdagsman utses eller såsom sådan fungera.

Stockholm den 22 juni 1887.

F. G. Janson.

I förestående motion instämmer *Axel Edv. Petersson.*